

ճանար այն ծառը, որ առաջին անգամ, յետ ջրհեղեղի, ալիքներէն դուրս բարձրացուց իր գլուխը և տուաւ իւր ճիւղերը իրեն նշան մը խաղաղութեան և յուսոյ, և աղանոյ՝ մը ձեռքով՝ մարդուած աշխարհի զրկեց հաշտութեան առաջին աւետիսները։ Այս պատճառաւ ալ այս ծառին պտուղը երրորդ համարուեցաւ աշխարհին թանկագին բերքերուն մէջ, և միշտ ի մի դասուեցաւ հացի և գինւոյ (ցորենի և խաղողի) հետ Մարգարէներուն սպանալիքներուն և խոստումներուն մէջ, և անոնց հետ կազմեց այն երբեակ զօրութիւնը որով մարդիկ կը բազմանան և կը քրքագործուին գերբնական խորհրդաւոր կեանքի մէջ։

Աղջկան ընկճեալ սիրտը կարծես այս բանիս մէջ կը տեսնէր բացայայտ կապակցութիւն մը՝ այն նուիրագործութեան և իր արդեանց մէջ, ինչպէս կար կապակցութիւն մը Յիսուսի փրկչին մերոյ Յորդանանու ջուրերուն մէջ ինչալուն և այս փրկարար տարրին խորհրդական նուիրագործութեան մէջ։ Յիսուսի փրկչին մերոյ սուրբ Արեան օծութեամբ սրբազործուած ձիթենին, Եկեղեցւոյ համար եղաւ նուիրական ծառ մը, որուն հիւթը կրնայ քաղցրացնել, սնուցանել, բժշկել և միանգամայն խոնարհ ու զօրաւոր ընել մարդուն հոգին՝ խորհրդաբար, և մարմինը՝ նուիրապէս։ և սա միայն յարմար է, կոյս մեղուին հարտարագործ արդիւնքին հետ, վառուելու և հառազայթելու Աստուծոյ Սրբաբանին առջև։

Անմխիթար աղջկան այս խորհրդածու-

թիւններն ունէին իրենց մխիթարութիւնը, իւր միտքն ուղղելով դէպ ի ցաւոց տեսարան մը, յորում հոգւոյ վիշտերը կը բնային համակամութիւն - քաղել։ և այսպիսի մտածութիւն մը զինքը ցնցեց։ Եթէ երկնային Երուսաղէմայ մէջ Գառնի հարսնացեալ սուրբ կուսանաց պիտի ըսուի, «Աստուած, ձեր Աստուածը օծեց զձեզ ուրախութեան իւղով», այս միջի կրնայ արդեօք նշանակել որ հոս երկրիս վրայ չըլլալ նաեւ վշտաց իւղ մը՝ որով Աստուծոյ ծառաները կ'օծուին, և աւելի հաճոյ կ'ըլլան։ Երանի՛ այն կուսին որ իւր փեսային սպասելով, այս սուրբ իւղով լեցուցած է իւր կանթեղը, և իւր ամանին մէջ ալ իւղի մեծ պաշար ունի վախճալով՝ որ յանկարծ կրնայ շիջանիլ։ Եթէ պակսի ալ, իսկոյն թող վազէ հոն ուր կրնայ գտնել լաւագոյնը, թող վազէ ձիթենեաց լեռը, օծման և լուսոյ լեռը։

Մինչդեռ բարեպաշտ աղջիկը լի էր այս մտածութիւններով, և կ'աղօթէր որ իւր կանթեղը կարենայ վառ գտնուիլ դատաստանին օրը, մայրը կամացուկ մը իւր ուսին դպաւ, և իմացուց որ խրհիթ դառնալու ժամանակն եկած էր։ Իրեն մանկական երեակայութեան տեսիլներն անբուժեցան, և անգամ մ'ալ զգաց նա որ տաքցած էր Սրբաւայրին կանթեղին քաղցր ու մեղմ ջերմութեամբ։

ՔԱՐՏ. ՎԱՅՁՄԱՆ

(Շարայարեւի)

— Ամենադժուարին իրերն են, զաղտնիք մը պահել, ժամանակը օգտակար գործածել, անիրաւութեանց համբերել։

Քիլոն

— Մտածելու վարժ հանճար մը, բարձր գաղափարներով օժտուած, և հաստատուն ուսմամբ սնած, կրնայ միայնակ ապրիլ նաեւ ամբոխի մէջ։

Ճիւղերդի

1. Փոխանակ մէթի կանթեղի, կազ վառել խորանին առջև կամ վրան, ոչ միայն հոգևոսակ է ամէն խորհրդաւոր զգացման և որ և է գաղափարական սկզբունքի, այլ նաեւ բոլորովին պախարակելի է։ Ինչպիսի՛ խորհուրդներ կրնան մարդուն սրտին մէջ ձնանել տեսնելով բնական արտաբանութեան և գեանէն բոլրած արտաբանութեանց կայային և ծծմային բոցերը։ Անարարկոյս միայն այնպիսի մտածութիւններ ու տեղերու յիշատակութիւններ՝ որ աւելի յարմար են յիշեցնելու Աստուծոյ մարդուն հետ աւագեցեկ յարաբերութիւնները, քան թէ մխիթարական ու քաղցր զօգորդ։